

Întrebarea preliminară

Dispoziția articolului 9 din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012⁽¹⁾ al Parlamentului European și al Consiliului din 21 noiembrie 2012 privind sistemele din domeniul calității produselor agricole și alimentare permite – cu excepția cazurilor de protecție tranzitorie prevăzute de aceeași dispoziție – existența unui sistem național de înregistrare și de protecție a indicațiilor geografice ale produselor agricole și alimentare din domeniul de aplicare al acestui regulament și dă posibilitatea statelor membre să aplice, în paralel, alte norme, valabile la nivel național (la fel ca sistemul paralel al mărcilor), pentru soluționarea litigiilor privind încălcările dreptului conferit de o astfel de indicație geografică între comercianți locali care produc și comercializează, pe teritoriul statului membru în care a fost înregistrată indicația geografică, produse agricole și alimentare care intră în domeniul de aplicare al Regulamentului nr. 1151/2012?

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 noiembrie 2012 privind sistemele din domeniul calității produselor agricole și alimentare (JO 2012, L 343, p. 1).

Recurs introdus la 27 ianuarie 2021 de Lietuvos geležinkeliai împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera întâi extinsă) din 18 noiembrie 2020 în cauza T-814/17, Lietuvos geležinkeliai/Comisia

(Cauza C-42/21 P)

(2021/C 98/16)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Lietuvos geležinkeliai AB (reprezentanți: W. Deselaers, K. Apel, P. Kirst, Rechtsanwälte)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană, Orlen Lietuva AB

Concluziile recurente

- anularea hotărârii atacate, în totalitate sau în parte, în măsura în care prin aceasta s-a respins acțiunea în anulare a recurente împotriva Deciziei Comisiei C(2017) 6544 final din 2 octombrie 2017 în cazul AT.39813 – Transportul feroviar în țările baltice⁽¹⁾;
- anularea deciziei în totalitate sau în parte;
- în subsidiar, anularea sau reducerea amenzii impuse Lietuvos geležinkeliai; și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată aferente prezentei proceduri și procedurii în fața Tribunalului.

Motivele și principalele argumente

Recurenta formulează patru motive în susținerea recursului.

În cadrul primului motiv, recurenta susține că Tribunalul a interpretat incorect și, în consecință, a aplicat incorect jurisprudența Curții în temeiul căreia o întreprindere în poziție dominantă trebuie să acorde acces la o infrastructură numai dacă refuzul riscă să elimine complet de pe piață concurența din partea persoanei care solicită accesul, dacă un astfel de refuz nu poate fi justificat obiectiv și dacă accesul însuși este indispensabil pentru desfășurarea activității acelei persoane.

În cadrul celui de al doilea motiv, recurenta susține că înlăturarea unei porțiuni de cale ferată de 19 km dintre Mažeikiai, în nord-vestul Lituaniei, și granița letonă (denumită în continuare „calea ferată”) „în grabă și fără să se fi asigurat fondurile necesare” nu reprezintă un abuz de poziție dominantă.

În cadrul celui de al treilea motiv, recurenta susține că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a calificat înlăturarea căii ferate ca fiind de natură să restrângă concurența.

În cadrul celui de al treilea motiv, recurenta susține că Tribunalul s-a contrazis atunci când a făcut trimitere la intenția anticoncurențială a reclamantei în scopul de a determina dacă trebuie impusă o amendă și în scopul evaluării nivelului amenzii, în pofida faptului că a constatat că încălcarea invocată nu se bazează pe intenția recurente, pe o strategie anticoncurențială sau pe rea-credință.

(¹) Rezumatul Deciziei Comisiei din 2 octombrie 2017 privind o procedură inițiată în temeiul articolului 102 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (Cazul AT.39813 – Transportul feroviar în țările baltice) [notificată cu numărul C(2017) 6544] (OJ 2017, C 383, p. 7).

Recurs introdus la 27 ianuarie 2021 de Agenția Uniunii Europene pentru Cooperarea Autorităților de Reglementare din Domeniul Energiei împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 18 noiembrie 2020 în cauza T-735/18, Aquind/ACER

(Cauza C-46/21 P)

(2021/C 98/17)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Agenția Uniunii Europene pentru Cooperarea Autorităților de Reglementare din Domeniul Energiei (ACER) (reprezentanți: P. Martinet, E. Tremmel, agenți, B. Creve, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Aquind Ltd

Concluziile recurente

Recurenta solicită Curții:

- anularea hotărârii atacate în tot sau în parte;
- în cazul în care Curtea consideră că litigiul se află în stare de judecată, respingerea acțiunii formulate în primă instanță ca nefondată;
- în subsidiar, trimiterea cauzei spre rejudecare la Tribunal pentru soluționarea litigiului pe fond în conformitate cu hotărârea Curții;
- obligarea Aquind Ltd la plata cheltuielilor de judecată efectuate în primă instanță și în recurs.

Motivele și principalele argumente

Prin hotărârea atacată, Tribunalul a admis al patrulea și al nouălea motiv din acțiunea formulată de reclamantă în primă instanță și, pe acest temei, a anulat Decizia A-001-2018 a Comisiei de apel a ACER din 17 octombrie 2018, a respins în rest acțiunea și a obligat ACER la plata cheltuielilor de judecată. Prin prezentul recurs, ACER susține că hotărârea Tribunalului este afectată de următoarele erori de drept:

1. eroare de drept în ceea ce privește intensitatea controlului efectuat de Comisia de apel a ACER, în general, iar în cauza de față în ceea ce privește aprecierile care prezintă caracter tehnic și economic complex.
2. eroare de drept în ceea ce privește interpretarea articolului 17 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul 714/2009 (¹).

(¹) Regulamentul (CE) nr. 714/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind condițiile de acces la rețea pentru schimburile transfrontaliere de energie electrică și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1228/2003 (JO 2009, L 211, p. 15).